

نمایش قدرت و همبستگی طبقاتی

در اعتصاب سراسری کارگران جنرال موتورز

ترجمه و تلخیص: نادر احمدی

بیست چهارم مهرماه هشتاد و شش

از ساعت ۱۱ صبح روز دوشنبه ۲۴ سپتامبر تا ساعت ۵ بعد از ظهر روز چهارشنبه ۲۶ سپتامبر ۲۰۰۷ در ۳۰ ایالت و بیش از ۸۰ کارخانه، ۷۴۰۰۰ نفر از کارگران صنایع اتومبیل سازی جنرال موتورز در آمریکا تحت رهبری اتحادیه کارگری یو-آ-دبلیو و بین ۸۰۰۰۰ تا ۱۰۰۰۰۰۰ نفر از کارگران در شش کارخانه جنرال موتورز در کانادا تحت رهبری اتحادیه کارگری سی-آ-دبلیو دست به یک اعتصاب موفقیت آمیز زدند. اتحادیه کارگری یو-آ-دبلیو که در سالهای اخیر اعضاء آن از ۳۸۰۰۰۰ نفر به ۱۸۰۰۰۰۰ نفر کاهش یافته است بعد از شکست مذاکرت طولانی خود با مدیران شرکت جنرال موتورز، اعلام اعتصاب سراسری کرد و از آنجا که خواستهای کارگران عضو اتحادیه کارگری یو-آ-دبلیو در شرکت جنرال موتورز، که بزرگترین کارخانه اتومبیل سازی در آمریکا می باشد خواستهای کارگران شرکتهای فورد و کرایسلر که دومین و سومین شرکتهای بزرگ اتومبیل سازی در آمریکا میباشند را نیز منعکس می کند، موفقیت این اعتصاب تأثیر مهمی در پیشبرد خواستهای مشابه کلیه کارگران دیگر کارخانجات آمریکائی و کانادائی بر جای می گذارد. کارخانجات اتومبیل سازی جنرال موتورز در آمریکا و کانادا بطور روزانه ۱۲۲۰۰ عدد و در هر ساعت ۷۶۰ عدد اتومبیل تولید می کنند و چند ساعت بعد از شروع اعتصاب توسط کارگران بخش تولید، بیش از ۱۰۰۰۰ نفر از رانندگانی که باید اتومبیلهای قبلاً تولید شده را تحویل مشتریان می دادند به عنوان همبستگی به اعتصابیون بخش های تولید پیوستند. اعتصاب کارگران جنرال موتورز در کانادا نیز زمانی آغاز شد که ۱۵۰۰۰ نفر از کارگران در کارخانجات اشوا، انتاریو، سنت ترز و کبک به عنوان حمایت از کارگران آمریکائی دست از کار کشیدند. مهمترین خواستهای کارگران اعتصابی از این قرار بود: ۱- تضمین خودداری از بیکارسازی کارگران و عدم انتقال کارخانه های جنرال موتورز به دیگر کشورها توسط کارفرما ۲- پرداخت ۷۰ درصد از هزینه خدمات درمانی کارگران بازنشسته به صندوق مالی اتحادیه کارگری یو-آ-دبلیو و واگذاری مدیریت و مسئولیت امور خدمات درمانی کارگران بازنشسته به این اتحادیه. بعد از پذیرش خواسته های کارگران توسط مسئولین جنرال موتورز و پایان یافتن اعتصاب در روز چهارشنبه، رهبران اتحادیه کارگری یو-آ-دبلیو مجدداً مذاکرات با مدیران شرکت جنرال موتورز را ادامه دادند و اعلام کردند که بعد از پایان موفقیت آمیز این گفتگوها، برای رسیدگی به خواستهای مشابه کارگران کارخانه های فورد و کرایسلر با مسئولین آن کارخانه ها نیز وارد گفتگو خواهند شد.

سرانجام اتحادیه کارگری یو-آ-دبلیو، در بیانیه ای که در روز جمعه ۲۸ سپتامبر ۲۰۰۷ در وب سایت خود منتشر کرد اعلام کرد که نمایندگان شوراهای کارگران از ۸۰ مجتمع صنعتی از سراسر آمریکا، توافقنامه بین نمایندگان

یو-آ-دبلیو و نمایندگان جنرال موتورز را بعد از ۶ ساعت گفتگو و بررسی جزئیات توافقنامه، تأیید و امضاء کردند. بر طبق این موافقتنامه کمپانی جنرال موتورز در مدت ۸۰ سال مبلغ ۵۱ میلیارد دلار بابت هزینه های خدمات درمانی صدها هزار کارگر بازنشسته به صندوق مالی اتحادیه کارگری **یو-آ-دبلیو** پرداخت خواهد کرد.

آقای رن گتلفینگر که یکی از مسئولین **یو-آ-دبلیو** است گفت که بعد از ۳۷ سال این اولین اعتصاب سراسری در کارخانجات جنرال موتورز می باشد. مدیران این کارخانجات مدعی هستند که سطح دستمزدها و هزینه تولید در مقایسه با کارخانه های ژاپنی بالا می باشد و باید هزینه تولید و دستمزدهای کارگران کاهش یابد تا بتوانند در بازار فروش با تولیدات دیگر شرکتها رقابت کنند اما در همین حال مدیران و مسئولین جنرال موتورز بطور مداوم حقوق و مزایای خود را افزایش می دهند!! به گفته تحلیلگران، اگر این اعتصاب ادامه می یافت کارخانجات جنرال موتورز در ماه اول ۸,۱ میلیارد دلار و در ماه دوم ۷,۲ میلیارد دلار متحمل خسارت می شدند و کارگران نیز در مدت اعتصاب فقط هفته ای ۲۰۰ دلار به اضافه هزینه های خدمات درمانی را از صندوق مالی اتحادیه کارگری **یو-آ-دبلیو** دریافت می کردند. البته فروشندگان اتومبیلها و پرسنل آنها در سراسر آمریکا و کانادا نیز از بابت عدم دریافت اتومبیلهای جدید، بیکار و متحمل خسارت می شدند.

اتحادیه کارگری **یو-آ-دبلیو** در سال ۱۹۳۵ تحت حمایت فدراسیون کارگران آمریکا **آ.اف.ال** در دیترویت میشیگان تأسیس شد. بعد از حمله ارتش ژاپن به پرل هاربر این اتحادیه در جهت کمک به سیاستهای جنگی دولت آمریکا تمام اعتصابات کارگری را متوقف کرد و بعد از خاتمه جنگ، آقای والتر رویتر برای مدت ۲۵ سال رهبری این اتحادیه را در انحصار خود داشت!! تا سالهای قبل از بحران تحریم نفتی در سال ۱۹۷۳ کارگران عضو این اتحادیه بالاترین میزان دستمزدها را در بین کارگران آمریکائی دریافت می کردند ولی با شروع بحران اقتصادی، شرایط برای کارگران آمریکائی بشدت تغییر کرد و مایکل مور در فیلم سینمایی خود به نام: "راجر و من" این وضعیت را به تصویر کشیده است.

این اعتصاب موفقیت آمیز زمانی اهمیت آن برجسته می شود که بدانیم در ماه ژوئن ۲۰۰۷ بعد از ۲ سال گفتگو بین نمایندگان **یو.آ.دبلیو** در کمپانی عظیم اتومبیل سازی **دلپی کورپوریشن** در شهر دیترویت و مسئولین این کارخانه، سرانجام توافقی را امضاء کردند که به موجب آن ضمن تعطیلی چند کارخانه و کاهش دستمزدها، جلوگیری از اخراج کارگران شاغل تضمین شد. البته از مجموع ۱۷۰۰۰ نفر از کارگران واجد رأی در ۱۸ کارخانه این کمپانی، فقط ۱۱۲۲۵ نفر در رأی گیری شرکت کردند که از این تعداد ۷۶۱۳ نفر رأی مثبت و ۳۶۱۲ نفر رأی منفی دادند.

در سال ۱۹۸۵ اتحادیه کارگری **سی.آ.دبلیو** که تا آن زمان بخش کانادائی اتحادیه **یو.آ.دبلیو** بود جدا شد و اتحادیه مستقل **سی.آ.دبلیو** را تشکیل داد. در واقع **سی.آ.دبلیو** در آگوست سال ۱۹۳۵ تأسیس شد و در سال ۱۹۳۷ به عنوان تشکیلات ناحیه ای **یو.آ.دبلیو** در کارخانجات جنرال موتورز در شهرهای اتاوا و انتاریو تثبیت شد و در جریان اعتصاب اخیر، کارگران عضو اتحادیه اکنون مستقل کارگری **سی.آ.دبلیو** در کانادا، اختلافات احتمالی بین خود و آمریکائیها را کنار گذاشته و از اعتصاب کارگران آمریکائی عضو **یو.آ.دبلیو** حمایت کردند و دست از کار کشیدند. اعصاب کوتاه اما سراسری کارگران آمریکایی و کانادایی انعکاس وسیعی در تلویزیون سی ان ان و مطبوعات

آمریکائی و در اینترنت داشت و مورد توجه گسترده قرار گرفت. اما مهمترین تبلور این حرکت موفقیت آمیز، نمایش قدرت و منطق طبقاتی طبقه کارگر بود. از یک طرف کارگران کانادایی با پیروی از منطق منافع مشترک طبقاتی از کارگران آمریکایی حمایت کردند و از طرف دیگر ۱۰۰۰۰ نفر از رانندگان آمریکایی نیز به کارگران اعتصابی پیوستند و این وحدت و قدرت عظیم باعث شد تا مدیران و صاحبان کمپانی جنرال موتورز بیش از ۲ روز نتوانند مقاومت کنند و تسلیم شوند. در شرایطی که در آمریکا بیش از ۴۰ میلیون نفر فاقد بیمه خدمات درمانی هستند و کمپانیهای غربی با تعطیل کردن کارخانه ها و انتقال آنها به کشورهای با دستمزد ارزان، مرتباً کارگران را بیکار می کنند، دستاوردهای این اعتصاب موفق آمیز بدون شک از طرف کارگران دیگر کارخانه های آمریکایی و کانادایی مورد مطالبه قرار خواهد گرفت و کارگران را نسبت به قدرت خود آگاهتر خواهد کرد..

ترجمه و تلخیص: نادراحمدی

حکومت کارگری

سوسیالیسم و ضرورت دمکراسی نامحدود

<http://democraciesocialisty.blogfa.com>